

Arrest

nr. 265 744 van 17 december 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 9 juni 2021 met referthenummer 95991.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker wordt op 27 juni 2016, in het kader van een eerste beschermingsverzoek, de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Gelet op de toenmalige situatie in zijn regio van herkomst, de provincie Ninewa in Irak, werd geoordeeld dat er voor verzoeker een reëel risico bestond op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurige geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict.

1.2. Op 7 mei 2020 wordt verzoeker door de correctionele rechtbank te Antwerpen veroordeeld wegens mensensmokkel met verzwarende omstandigheden in de periode tussen 25 november 2019 en 28 november 2019.

1.3. Op 10 augustus 2020 ontvangt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) een brief waarin de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: commissaris-generaal) vraagt om verzoekers subsidiaire beschermingsstatus in te trekken.

1.4. Verzoeker wordt opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 12 april 2021.

1.5. Op 27 april 2021 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde dat u de Iraakse nationaliteit bezit, een Koerd en moslim bent, en op 7 augustus 1990 geboren bent in Gwer, een grensregio tussen de provincie Nineveh (Centraal-Irak) en de provincie Erbil (Noord-Irak). Daar woonde u samen met uw ouders, A.A.B. en H.H. en uw broer H.A.W.. U liep school in Risgadi, in het centrum van Gwer, tot de 4de klas van de lagere school. U stopte met school omdat u begon te werken. U werkte in ongeveer 5 winkeltjes, op het veld en als arbeider. Uw vijf ooms langs moederszijde zijn lid van de Parti partij in Erbil en twee van hen zijn actief bij de Peshmerga, maar hebben geen hoge functie. Uw grootvader was een “Agha”, een leidersfiguur in zijn dorp. Dat uw familie politiek geaffilieerd was, gaf problemen voor uw ouders.

Uw vader had zich tijdens de Iran-Irak oorlog aangesloten bij de Baath-partij als Koerd, zijn oudste broer studeerde aan de militaire academie van Bagdad en was actief als ‘naqib’ (kapitein) in het Iraakse leger. De familie van uw moeder zag het niet zitten dat uw moeder met uw vader zou trouwen, daarop verhuisden uw ouders van Erbil naar Gwer toen die regio nog onder controle stond van Saddam Hussein. In 2003 werd uw vader vermoord door de broers van uw moeder. In 2004 werd uw moeder beschoten door haar broers en raakte ook u gewond. Uw moeder kreeg een kogel in haar nier en diende een operatie te ondergaan waarbij deze nier werd verwijderd. De Iraakse politie heeft foto's genomen van de verwondingen van uw moeder maar kon u verder niet helpen. In juni 2005 werd u zelf vastgehouden door uw ooms, zo wilden ze uw moeder naar hen laten komen, doch door tussenkomst van uw grootmoeder werd u vrijgelaten.

Op 6 augustus 2014 werd uw huis gebombardeerd in Gwer door Islamitische Staat (IS). Uw moeder en ook uw broer werden gedood in de bombardementen. U was aan het voetballen op dat moment en raakte gewond aan uw voet. U vluchtte meteen met de inwoners van uw regio weg van IS.

U vluchtte naar de grens met Turkije waar u 7 dagen in Zakho (Noord-Irak) verbleef en vervolgens doorreisde naar Turkije. Daar verbleef u 4 maanden in Silopi en 10 of 11 maanden in Istanbul bij een vriend. U reisde vervolgens verder via Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland tot in Frankrijk waar u 6 maanden in het kamp in Duinkerken bleef. U wilde naar het Verenigd Koninkrijk doorreizen, maar een Belgisch koppel hulpverleners adviseerde u om naar België te komen.

Op 31 januari 2016 kwam u in België aan en verzocht hier op 10 februari 2016 om internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, legde u kopieën voor van volgende documenten: uw identiteitskaart, kaart van samenwerking met Baath-regime op naam van uw vader, foto van 2 medailles voor bewezen diensten vader, bewijs van ontvangst medailles vader, foto van uw vernielde woning, 2 gezinsfoto's en 3 foto's van uw gewonde moeder.

Op 9 mei 2016 vond uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) plaats. Op 27 juni 2016 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Op 7 mei 2020 werd u door de Correctionele rechtbank van Antwerpen op tegenspraak veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar (met uitstel gedurende vijf jaar met uitzondering van de ondergane voorhechtenis) wegens mensensmokkel met verzwarende omstandigheden in de periode tussen 25 november 2019 en 28 november 2019. De rechtbank oordeelt dat de feiten ernstig zijn.

Op 10 augustus 2020 ontving het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van de gemachtigde van de Minister voor Asiel en Migratie een brief waarin deze de Commissaris-generaal verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw beschermingsstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

In het kader van de heroverweging van de geldigheid van uw beschermingsstatus werd u op 12 april 2021 opgeroepen bij het CGVS voor een persoonlijk onderhoud. U verklaarde tijdens dit persoonlijk onderhoud dat u niet kan terugkeren naar uw voormalige woonplaats omdat er nog steeds conflicten woeden tussen de Arabieren en de Koerden. Bovendien is het conflict met uw ooms nog steeds aan de orde.

Over de aanslag waarbij uw moeder en broer om het leven kwam, verklaarde u deze keer dat dit plaatsvond in april 2014. U was op dat moment aan het werken, u werkte in de benzinector. U verliet direct uw woonplaats om naar Zakho te gaan waar u een dag verbleef alvorens de grens met Turkije over te steken.

Ter behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus legde u geen nieuwe documenten neer.

B. Motivering

Op 27 juni 2016 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van artikel 48/4 §2, c) van de Vreemdelingenwet. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was ingegeven door uw herkomst uit de provincie Nineveh, alwaar een reëel risico bestond van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict; uw hoedanigheid van burger; en het tekort aan bescherming en aan een reëel binnenlands vluchtalternatief.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status vandaag moet worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1 §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die op grond van artikel 55/4 §§1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn.

Artikel 55/4, § 1 c) stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald een vonnis van de Correctionele rechtbank te Antwerpen van 7 mei 2020. Uit dit vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende 5 jaar uitgezonderd de ondergane voorhechtenis en een geldboete van 32.000 euro wegens mensensmokkel met verzwarende omstandigheden, namelijk dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de personen verkeerden en dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet. Bovendien wordt u gedurende 5 jaar ontzet uit uw rechten als voorzien in artikel 31 van het Strafwetboek.

Uit de feitenvaststelling blijkt dat u deel uitmaakte van een Britse criminele organisatie die via Antwerpen mensen van Iraakse origine zou smokkelen naar het Verenigd Koninkrijk. De feiten vonden plaats tussen 25 november 2019 en 28 november 2019. Eerste en tweede beklaagde verbleven vanaf 25 november 2019 in uw woning te Antwerpen. De rechtbank oordeelt het bewezen dat u op de hoogte was van de geplande mensensmokkel en hieraan wetens en willens uw medewerking heeft verleend.

Wat de strafmaat betreft, oordeelt de strafrechter dat de feiten ernstig zijn en dat: "De handelingen van de beklaagden wijzen op een verminderd normbesef en een criminele ingesteldheid. Met het oog op makkelijk en snel geldgewin maken beklaagden op afschuwelijke wijze misbruik van de miserabele en preciaire verblijfstoestand van hun medemensen om deze op illegale wijze – en na betaling van aanzienlijke vergoedingen – naar het Verenigd Koninkrijk te smokkelen. Beklaagden dient een ernstig signaal te worden gegeven om hen duidelijk te maken dat hun gedragingen niet zullen worden getolereerd." (zie vonnis van 7 mei 2020, p. 7). Bij het bepalen van de strafmaat hield de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, ieders aandeel bij deze feiten, ieders leeftijd en

persoonlijkheid, zoals deze blijken uit de stukken van het strafdossier en de pleidooien ter terechtzitting en ieders strafrechtelijk verleden.

Het gegeven dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende 5 jaar uitgezonderd de ondergane voorhechtenis doet geen afbreuk aan het oordeel in het vonnis van 7 mei 2020 dat de gepleegde feiten ernstig zijn.

Daargelaten de vaststelling dat deelname aan mensensmokkel onverzoenbaar is met de humanitaire beschermingsstatus die u werd toegekend, blijkt uit de motivering en de strafmaat van het voormelde vonnis duidelijk dat het ernstige feiten betreffen.

Bijgevolg kan niet getwijfeld worden dat er ernstige redenen voorhanden zijn die de uitsluiting omwille van het plegen van een ernstig misdrijf verantwoorden. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1 § 2 ingetrokken.

U werd op 12 april 2021 gehoord door het CGVS waarbij u de gelegenheid kreeg argumenten aan te brengen tot behoud van uw status. De redenen die u aanbracht, kunnen een behoud van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus niet rechtvaardigen.

Uit uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud blijkt vooreerst dat u volhoudt dat u er door uw vrienden bent "ingeluisd" en dat u niet op de hoogte was van hun smokkelactiviteiten (CGVS2, p. 3 en 8). Dienaangaande dient er echter op gewezen dat de feiten die u ten laste werden gelegd door de Correctionele rechtbank bewezen werden geacht en tevens oordeelde de rechtbank dat u op de hoogte was van de geplande mensensmokkel en hieraan wetens en willens uw medewerking heeft verleend (Zie vonnis rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, p. 8). Het CGVS is alleszins gebonden door deze vaststellingen. Voorts wijst u erop dat u sindsdien positieve stappen heeft genomen om uw leven te herstellen: u volgde een volwassenenonderwijs-programma, behaalde uw rijbewijs, volgde een opleiding gedurende 5 maanden en maakte melding van een stage die u binnenkort zou aanvatten. U stelt veel veranderingen te hebben gedaan in uw leven om uw toekomst opnieuw op te bouwen en stelt geleerd te hebben uit uw fouten (CGVS2, p. 9). Hoe lovenswaardig de door u beschreven stappen om uw leven een nieuwe wending te geven ook mogen zijn, geen van deze elementen doen echter afbreuk aan de vaststelling dat u zich middels het plegen van de voormelde, ernstige feiten heeft bezondigd aan het plegen van een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet en wettigen bijgevolg evenmin een behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus.

Verder verklaarde u ook niet meer te kunnen terugkeren naar uw woonplaats in Irak omdat de gevechten tussen de Arabieren en de Koerden daar nog steeds bezig zijn en dat er in de regio aanhoudend conflicten zijn (CGVS2, p. 3). Dient hierbij opgemerkt te worden dat u hierbij enkel melding maakt van de algemene veiligheidssituatie in Irak. U hebt geen aanwijzingen dat u hierdoor persoonlijk wordt vervolgd. Daarenboven verwees u opnieuw naar de reeds door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming aangehaalde familiale problemen met uw ooms. Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat uit de eerdere beslissing die in uw hoofde werd genomen, i.c. de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van 27 juni 2016, blijkt dat het CGVS van oordeel was dat u een dergelijke vrees niet aannemelijk wist te maken en bijgevolg niet in aanmerking kwam voor de vluchtelingenstatus. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De redenen die u heeft aangebracht voor het behoud van uw status kunnen een behoud van uw internationale beschermingsstatus echter niet wettigen. Deze elementen werpen immers geen ander licht op de beoordeling dat u definitief veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf. Zij worden wel meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het Belgisch grondgebied (cf. infra).

U legde in het kader van de heroverweging van uw subsidiaire beschermingsstatus geen nieuwe documenten neer.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4, § 1 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

U haalde vooreerst uw familiale problemen met uw ooms aan. Los van het feit dat u dienaangaande niet verder komt dan het uiten van loutere beweringen werd reeds besloten door het CGVS in 2016 dat deze

'problemen' niet als aannemelijk worden bevonden. Zo bleken de incidenten die u hieromtrent aanhaalde met uw ooms te dateren van 10 jaar voor uw vlucht, namelijk 2003 en 2004 (CGVS1 p. 3, p.10-11). Wanneer hier verder op doorgevraagd werd tijdens uw persoonlijk onderhoud in 2021 bleek dat u deze ooms nog nooit in uw leven gezien heeft (CGVS2, p. 4). Het mag dan wel verbazen dat u in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud in 2016 nog uitdrukkelijk verklaarde dat u in juni 2005 ooit werd meegenomen en tijdje werd vastgehouden (CGVS1, p. 9). Dit terzijde, op de vraag hoe uw ooms u ooit zouden vinden en/of herkennen bij een terugkeer naar Irak verklaarde u vaagweg dit "zeker te zijn" omdat ze u zullen identificeren via mensen met veel geld en macht. Zij zouden u ook online kunnen terugvinden U verwees hierbij verder nog naar de algemene onveilige situatie in de regio (CGVS2, p. 4 en 7). U verklaarde dat u momenteel ook geen enkel idee heeft waar uw familie woont in Irak (CGVS2, p. 8). Dat uw ooms zich überhaupt nog bevinden waar u denkt dat ze zijn, wordt hiermee dan ook niet aangetoond noch slaagt u erin dit te concretiseren. Het mag niet verbazen dat u met deze argumentatie het CGVS opnieuw niet heeft kunnen overtuigen.

Volledigheidshalve dient nog te worden toegevoegd dat een resem aan tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen in 2016 en uw verklaringen in 2021 konden worden vastgesteld tijdens uw persoonlijke onderhoud in het kader van de herinoverwegingname van de u toegekende beschermingsstatus. Zo verklaarde u in 2016 dat u, wanneer uw moeder en broer omkwamen bij een aanslag van Daesh in uw dorp, aan het voetballen was (CGVS1, p. 12). Echter bij uw meest recente persoonlijk onderhoud bleek u op dat moment op uw werk te zijn, u verhandelde namelijk benzine (CGVS2, p. 5). Wanneer u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud gevraagd werd naar uw werk, antwoordde u arbeider te zijn in een winkeltje waar u verschillende zaken deed, zoals poetsen en ordenen van goederen (CGVS1, p. 6). U repte echter met geen woord over uw job als benzinehandelaar, waar u nochtans gedetailleerd over vertelde tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS2, p. 7). U verklaarde in 2016 voorts ook dat u zelf gewond raakte tijdens de aanslag waarbij uw moeder en broer om het leven kwamen, u kreeg namelijk stukken ijzer in uw voet (CGVS1, p. 12). Dit blijkt dan weer nergens uit uw verklaringen in 2021, u was louter aan het werk met andere mannen en u hoorde via via over de aanslag (CGVS2, p. 5). De datum van deze aanslag, met andere woorden ook de sterfdatum van uw moeder en broer, bleek plots ook niet meer dezelfde te zijn. Tijdens uw persoonlijk onderhoud in 2016 situeerde u deze aanval op 6 augustus 2014 (CGVS 1, p. 12), echter, volgens uw verklaringen in 2021 vond dit incident dan weer plaats op 6 april 2014. Dit is wel heel opmerkelijk. Er kan immers verondersteld worden dat een dermate ingrijpende gebeurtenis, waarbij uw moeder en broer om het leven kwamen, in uw geheugen gegrift staat en u aldus in staat zou zijn om duidelijk aan te geven wanneer dit plaatsvond. Ook over uw reisroute legde u vreemd genoeg ongerijmde verklaringen af. Waar u, volgens uw verklaringen in 2016, zeker een week in Zakho zou verbleven hebben (CGVS1, p. 16), bleek dit volgens uw verklaringen afgelegd in 2021 slecht 1 dag te zijn (CGVS2, p. 7). Bovenstaande flagrante tegenstrijdigheden doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Dient ten slotte opgemerkt te worden dat u tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd werd naar uw sociale media. U verklaarde uw facebook niet meer te hebben en gaf enkel uw Instagram. Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd uw Instagram-account snel even geopend. Direct na het persoonlijk onderhoud bleek uw Instagram-account plots verwijderd. Kort nadien kwam uw account weer online maar bleken alle 'Koerdisch getinte' foto's (CGVS 2, p. 9). In tussentijd is uw hele Instagram weer verwijderd (zie screenshot toegevoegd aan blauw dossier). Dit gegeven wekt het vermoeden dat u bepaalde zaken wenst te verbergen en hiermee moedwillig de asielinstanties wenst te misleiden. Ook dit gegeven komt uw algemene geloofwaardigheid absoluut niet ten goede.

Voorts verwees u tijdens uw persoonlijk onderhoud naar de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer bepaald in uw regio van herkomst. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en

betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermings-status toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld. Dit gebied omvat negen districten: Mosul, Tel Kayf, Sheikhan, Akre, Tel Afar, Sinjar, Ba'aj, al-Hatra en Hamdaniya.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in de Centraal-Iraakse provincies, waartoe de provincie Ninewa behoort, werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak gehad. Volgens Iraq Body Count (IBC) lag het aantal burgerdoden in Irak in 2019 het laagst sinds het begin van hun tellingen in 2003. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen de verspreiding van het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de

Iraakse regering, en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

In de etnisch-religieus diverse provincie Ninewa zijn talrijke nationale en lokale veiligheidsactoren actief. Naast de nationale Iraakse veiligheidsdiensten (Iraqi Security Forces, ISF), opereren er talrijke gewapende groepen, al dan niet onder de officiële paraplu van de Popular Mobilization Forces (PMF) of onder het gezag van de Kurdistan Regional Government (KRG). De Iraakse overheid controleert het grootste deel van de provincie Ninewa. De districten Akre en Sheikhan maken officieel deel uit van de provincie maar staan sinds 1991 ononderbroken onder controle van de KRG. De veiligheidssituatie in deze districten is er bijgevolg stabiel. Delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdaniya, inclusief een strook tussen Dohuk en de Syrische grens, staan eveneens de facto onder Koerdische controle. De ISF opereren in de provincie hoofdzakelijk vanuit Mosul stad. Verschillende PMF en met de KRG gelieerde groepen, al dan niet samengesteld volgens etnisch-religieuze breuklijnen, opereren in de verschillende districten van de provincie buiten de stad Mosul. De fragmentatie van de veiligheidsactoren en het gebrek aan onderlinge coördinatie zorgt evenwel voor onduidelijkheid betreffende de daadwerkelijke controle over de verschillende gebieden. ISIS controleert geen grondgebied maar blijft actief in de provincie, voornamelijk in dunbevolkte gebieden. In vergelijking met 2018 is ISIS in meer gebieden actief, voornamelijk in het zuid- en zuidwestelijk deel van de provincie.

In de periode 2019 tot midden 2020 vonden in heel Ninewa veiligheidsincidenten plaats, al wordt de veiligheidssituatie in de provincie gekenmerkt door significante lokale verschillen. In de districten Akre en Sheikhan, die reeds jarenlang de facto onder Koerdische controle staan, vinden slechts hoogst uitzonderlijk veiligheidsincidenten plaats. Ook in de delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdaniya dewelke de facto onder Koerdische controle staan gebeuren er weinig incidenten. Uit de beschikbare informatie over de verschillende veiligheidsincidenten die in 2019 en de eerste helft van 2020 plaatsvonden in Ninewa kan worden afgeleid dat het hoofdzakelijk doelgericht geweld betreft, dat plaatsvindt in het conflict tussen overheidsactoren en ISIS. De aard van het gebruikte geweld zorgt er evenwel voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden.

ISIS voert vanuit afgelegen gebieden asymmetrische acties uit in de provincie, deze zijn voornamelijk gericht tegen de ISF en aan de overheid gelieerde militias, maar ook tegen burgers. De modus operandi van ISIS was hierbij in 2019 en de eerste helft van 2020 dezelfde als in 2018: gerichte moordaanslagen van personen die voor de overheid werken of met de overheid samenwerken (bv. mukhtars), hinderlagen tegen ISF en PMF en afpersing van de lokale bevolking om aan fondsen en voedsel te geraken. Bermbommen als aanvalswapens en andere improvised explosive devices (IED's) in dichter bebouwde gebieden worden nog altijd ingezet maar de intensieve stedelijke terreurcampagnes van 2012 tot 2016 zijn nergens teruggekeerd. Zelfmoordaanslagen zijn uitzonderlijk geworden. Vanaf de tweede helft van 2019 hanteerde ISIS alternatieve tactieken bij het gebruik van IED's, zoals het gebruik van meerdere IED's om de impactzone te vergroten, boobytrapping van huizen om veiligheidstroepen te doden, en het gebruik van aanvallen als middel om veiligheidstroepen naar bermbommen te lokken.

Naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van ISIS waren er militaire grondoperaties door de ISF en de PMF tegen ISIS, dewelke hoofdzakelijk plaatsvinden op het platteland en in afgelegen gebieden, maar ook kunnen voorkomen in de buurt van of in bevolkte gebieden.

Daarnaast viel de Turkse luchtmacht in het district Sinjar herhaaldelijk stellingen aan van de Koerdische PKK en de gelieerde YBS (Eenheden voor de Verdediging van Sinjar) van de Yezidische gemeenschap. Het is onduidelijk of hierbij burgerslachtoffers zijn gevallen. Er vonden ook betogingen plaats tegen de (uiteindelijk) omwille van corruptie afgezette gouverneur en door leden van een PMF-brigade die zich verzetten tegen het bevel om Mosul en de Ninewa Plains te verlaten. Hierbij vielen geen burgerdoden.

Het aantal dodelijke burgerslachtoffers in de provincie Ninewa is vanaf 2018 sterk beginnen dalen. In 2019 en de eerste helft van 2020 stabiliseerde het maandelijks aantal burgerdoden op een relatief laag niveau. Een gelijkaardige daling werd sinds 2018 vastgesteld in het aantal geweldsincidenten. Vanaf de tweede helft van 2019 was er weliswaar opnieuw een toename in het maandelijks aantal veiligheidsincidenten gelinkt aan ISIS, maar tegelijk bleef het totale aantal veiligheidsincidenten stabiel op een relatief laag niveau. Het offensief tegen ISIS zorgde in de provincie Ninewa voor aanzienlijke oorlogsschade. De heropbouw van de vernielde of beschadigde woningen en infrastructuur in Ninewa verloopt traag, vooral door het ontbreken van de nodige fondsen en corruptie.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.7 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. In het tweede kwartaal van 2020 was er een algemene vertraging in de terugkeer. Ninewa is anno 2020 de provincie waar het hoogste aantal IDP's verblijft en is eveneens de provincie waar de meeste terugkeer geregistreerd wordt. Op 30 juni 2020 telde de provincie 1.807.170 returnees. Ongeveer twee derde van het aantal IDP's uit de provincie zijn in tussentijd teruggekeerd. IOM vernoemt geen districten uit Ninewa waar geen terugkeer plaatsvond. De terugkeerratio varieert evenwel per district. De aanwezigheid van lokale milities kan in Ninewa een belemmering vormen voor de terugkeer van IDP's. Naast stabiele relocatie elders zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etno-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als redenen om niet terug te keren.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Ninewa nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Ninewa afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS wijst er nog op dat uit de voormelde Country Guidance Note blijkt dat ook EASO van oordeel is dat de situatie in de provincie Ninewa niet van dien aard is dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15(c) van de herschikte Kwalificatierichtlijn.

Rekening houdend met het gegeven dat de situatie in Nineveh dermate gewijzigd is, u louter elementen aanhaalt aangaande de algemene veiligheidssituatie met betrekking tot de situatie in Irak en uw problemen met u nonkels onaannemelijk bevonden zijn is het CGVS van oordeel dat u mag worden teruggeleid naar Irak. Een verwijderingsmaatregel is verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §1 van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van artikel 55/5/1, § 2, 1° en § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Hij licht zijn middel toe als volgt:

“2.1.1.

Dat verweerder de intrekking van het verblijfsrecht van verzoeker steunt op grond van artikel 55/5/1, §2 Vw. en oordeelt dat er ernstige redenen voorhanden zouden zijn die de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het plegen van een ernstig misdrijf, zouden verantwoorden.

Verzoeker zou immers deel uitgemaakt hebben van een Britse criminele organisatie die via Antwerpen mensen van Iraakse origine zou gesmokkeld hebben naar het VK en dit tijdens de periode 25.11.2019 - 28.11.2019. De mensensmokkelaars zouden bij verzoeker in zijn woning te Antwerpen verbleven hebben en de correctionele rechtbank oordeelde dat verzoeker op de hoogte was van de geplande mensensmokkel en hieraan wetens en willens zijn medewerking verleende.

Het feit dat verzoeker enkel veroordeeld werd tot een voorwaardelijke gevangenisstraf, met uitzondering van de reeds ondergane voorlopige hechtenis, zou geen afbreuk doen aan het oordeel in het vonnis van 7 mei 2020 dat de gepleegde feiten ernstig zouden zijn.

Bijgevolg stelt de bestreden beslissing dat niet getwijfeld kan worden dat er ernstige redenen voorhanden zijn die de intrekking omwille van het plegen van een ernstig misdrijf verantwoorden en wordt de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeker ingetrokken op grond van artikel 55/5/1, §2 Vw.”

Hierop volgt een theoretische uiteenzetting, waarna verzoeker verder uiteenzet:

“2.1.3.

Uit het vonnis dd. 7 mei 2020 van de correctionele rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen blijkt dat verzoeker werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende 5 jaar, met uitzondering van de ondergane hechtenis, wegens mensensmokkel.

Meer bepaald zou verzoeker zijn Antwerpse woning tijdens de periode 25.11.2019 - 28.11.2019 ter beschikking hebben gesteld van de mensensmokkelaars.

Niettegenstaande verzoeker steeds betwist heeft dat hij iets te maken had met de mensensmokkel en zijn vrienden hem erin geluisd hebben, werd verzoeker toch veroordeeld wegens mensensmokkel.

De bestreden beslissing kan echter niet gevolgd worden waar gesteld wordt dat de door verzoeker gestelde daden kunnen worden gekwalificeerd als een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, c) Vw.

Voornoemde bepaling bevat immers een uitsluitingsgrond, die een uitzondering vormt op de algemene regel van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en die dus restrictief moet worden toegepast.

Zoals voorafgaandelijk uiteengezet, moet bij de beoordeling van wat een 'ernstig misdrijf' is in de zin van artikel 55/4, § 1, c) Vw., rekening gehouden worden gehouden met de aard van de daad en de werkelijk geleden schade, alsook met de opgelegde straf en de toegepaste procedureregels om het misdrijf te vervolgen.

Bij het door verzoeker gepleegde misdrijf was er geen "materiële schade" en werd ook niemand gewond. Evenmin was er sprake van geweld of het gebruik van een wapen.

Verzoeker heeft zijn woning voor een drietal dagen ter beschikking gesteld van vrienden, welke mensensmokkelaars bleken te zijn en waardoor verzoeker zelf ook veroordeeld werd wegens mensensmokkel.

Bij het bepalen van de strafmaat werd door de correctionele rechtbank rekening gehouden met het feit dat verzoeker een blanco strafregister had, met zijn leeftijd en persoonlijkheid en zijn aandeel in de feiten.

Waar de overige beklaagden veroordeeld werden tot celstraffen van 5 en 4 jaar, waarvan enkele jaren effectief, werd verzoeker veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar, volledig met uitstel, behalve voor de voorlopige hechtenis.

Dat het verschil in het aantal jaren bestraffing en het feit dat verzoeker een straf met uitstel kreeg, op zich reeds aantoonde dat verzoeker door de rechtbank geenszins werd beschouwd als het brein achter de operatie of de grote dader, doch eerder als een kleine garnaal.

Bovendien werd nooit aangetoond dat verzoeker het misdrijf bewust gepleegd heeft en beperkte het misdrijf zich tot slechts 3 dagen, nl. van 25.11.2019 tot 28.11.2019.

Dat de daden waarvoor verzoeker veroordeeld werd dan ook niet kunnen worden gekwalificeerd als een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) Vw. en aldus niet in aanmerking kunnen genomen worden om, steunend op artikel 55/5/1, §2, 1° Vw. over te gaan tot intrekking van de aan de verzoeker op 27 juni 2016 toegekende subsidiaire beschermingsstatus.

Dat de bestreden beslissing dan ook een schending inhoudt van de artikelen 55/5/1, §2, 1° en §3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Dat verweerder bovendien geen enkele motivering heeft gegeven waarom het misdrijf waarvoor verzoeker veroordeeld werd volgens hem gekwalificeerd kan worden als ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, c) Vw., temeer daar deze bepaling een uitzondering vormt op de algemene regel van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en dus restrictief moet worden toegepast.

Dat de bestreden beslissing dan ook onvoldoende gemotiveerd is en tevens een schending inhoudt van de artikelen 2 en 3 van de Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurs-handelingen, evenals de algemene motiveringsplicht.

Tenslotte heeft verweerder geenszins op een zorgvuldige wijze gehandeld door het misdrijf waarvoor verzoeker veroordeeld werd zonder enig verder onderzoek te kwalificeren als een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, C Vw. en zonder het aandeel van verzoeker in de zaak te onderzoeken, het feit dat er geen werkelijk geleden schade is en de opgelegde straf slechts voorwaardelijk is.

Aangaande de zorgvuldigheidsplicht dient te worden opgemerkt dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 22 maart 2010, nr. 202.182, RvS 21 september 2009, nr. 196.247; RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

Een zorgvuldige voorbereiding van de beslissing impliceert dat deze beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 maart 2013, nr. 222.953, RvS 28 juni 2012, nr. 220.053)

Dat de bestreden beslissing tevens het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Tenslotte heeft verweerder tevens het redelijkheidsbeginsel geschonden, nu geenszins op een redelijke wijze te verantwoorden is dat verzoekers subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken worden omwille het misdrijf waartoe hij veroordeeld werd.

Een dergelijke veroordeling, hoewel uiteraard geenszins te minimaliseren, verantwoord immers geenszins in alle redelijkheid de intrekking van een beschermingsstatus.

De redelijkheid vereist dat de overheid de bestreden beslissing heeft afgewogen aan de hand van werkelijk bestaande feiten, waarvan zij zich een duidelijke voorstelling heeft kunnen vormen en die van zulke aard zijn dat zij de genomen beslissing naar recht en billijkheid kunnen dragen. De overheid dient met andere woorden bij het nemen van een beslissing alle betrokken belangen op een redelijke wijze af te wegen. Een schending veronderstelt dat de overheid bij het nemen van haar beslissing kennelijk onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij op evidente wijze een onjuist gebruik van haar beleidsvrijheid heeft gemaakt.

Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer men op zicht van de motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te vinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82 301)."

Ten slotte betoogt verzoeker nog als volgt:

"2.1.4.

In ondergeschikte orde, indien de Raad van oordeel zou zijn dat het misdrijf in hoofde van verzoeker een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c Vw. uitmaakt - quod certe non - dient rekening gehouden te worden met onderstaande.

Dat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend omdat er op dat moment in zijn regio van herkomst, in Afghanistan, sprake was van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel het CGVS hier ten onrechte anders over oordeelt, wat blijkt uit het tweede deel van de bestreden beslissing, blijkt uit niets dat de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst thans zodanig zou gewijzigd zijn dat deze bescherming niet langer nodig is.

Immers, door de aanhoudende gevechten tussen Arabieren en Koerden in de woonplaats van verzoeker en de vele aanhoudende conflicten, is er actueel wel degelijk sprake van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict en is er een reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire bescherming. Dat de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeker dan ook dient behouden te blijven.

2.1.5.

Dat het CGVS opwerpt dat uit de UNHCR-richtlijnen van 29 mei 2019 en de EASO Country Guidance Note van januari 2021 zou blijken dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zouden zijn. Evenwel zou er voor geen enkele Iraakse provincie sprake zijn van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er een reëel risico bestaat op ernstige schade in het kader van de subsidiaire bescherming.

Ook de veiligheidssituatie in het gebied vanwaar verzoeker afkomstig is, Nineveh, zou nog steeds complex, problematisch en ernstig zijn, doch er zou actueel geen sprake zijn van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c Vw.

Een verwijderingsmaatregel zou volgens het CGVS dan ook verenigbaar zijn met de artikelen 48/3 en 48/4 Vw., zodat verzoeker mag worden teruggeleid naar Irak.

Nochtans, blijkt uit het door het CGVS aangehaalde rapport van EASO Country Guidance Note Iraq van januari 2021 (zie Country Guidance Iraq 2021 EUROPEAN ASYLUM SUPPORT OFFICE (europa.eu)) dat er meerdere overlappende internationale en nationale gewapende conflicten in Irak aan de gang zijn en de algehele situatie zeer onveilig is :

"There are multiple overlapping non-international (internal) armed conflicts taking place in Iraq, most prominently, the conflict between the Iraqi government and ISIL. Parts of Iraq are also affected by an international armed conflict involving Turkey, as the conflict in Turkey between Turkey and the PKK has extended to the northern Iraqi territory" (p. 34).

Met betrekking tot de regio van herkomst van verzoeker, Nineveh, blijkt duidelijk gesteld dat ook daar sprake is van hevige gevechten, aanslagen, luchtaanvallen en moorden in het gehele gebied van de provincie (p. 148 -149) :

"Military ground operations by the ISF and PMU against ISIL took the form of regular armed clashes, including shootings or attacks with explosives. Security operations took place not only in rural and remote areas, but also near or in populated places. Airstrikes against presumed ISIL positions were conducted by the Iraqi Air Force and the International coalition, while the Turkish Air Force attacked positions of Kurdish and Yazidi militia, resulting in civilian casualties. The surge of attacks by ISIL since the summer of 2019 was primarily due to an increase in roadside bombings. More advanced tactics in the use of IEDs, like chains of multiple IEDs to enlarge impact zones, booby-trapping of houses to kill security forces and using attacks as a bait to draw forces onto roadside bombs, were witnessed. Even though the majority of casualties from roadside bombings were members of the security forces, there were also civilian casualties. Another tactic used by the insurgents was firing mortar or small arms rounds into populated areas and attacking and killing of village mukhtars. Demonstrations were also reported in the area.

ACLED reported a total of 292 security incidents (average of 3.5 security incidents per week) in Ninewa governorate in the reference period, the majority of which coded as remote violence/explosions. Security incidents occurred in nearly all districts, with the largest overall number being recorded in the district of Mosul.

UNAMI recorded 89 armed conflict related incidents, 62 taking place in 2019, and 27 taking place between 1st January and 31st July 2020 (average of 1.1 security incidents per week for the full reference period). In the reference period, UNAMI recorded a total of 221 civilian casualties (82 deaths and 139 injuries) in the aforementioned armed conflict related incidents. More specifically, 174 casualties were reported in 2019, and 47 casualties were reported from 1st January until 31st July 2020. Compared to the official figures for the population in the governorate, this represents 14 civilian casualties per 100 000 inhabitants for the full reference period. As of 30 June 2020, 324 078 individuals from Ninewa remained displaced, out of whom 319 128 were displaced inside the governorate. Ninewa governorate ranks first amongst the governorates in terms of return, with 1 807 170 returnees, mainly towards Mosul district. Considerable secondary displacement because of forced and premature returns and forced or coerced departures from camps and informal settlements was also witnessed. The security situation remained the main issue of concern among returnees. Blocked returns were also reported.

The debris caused by Mosul destruction was reported to be heavily contaminated with explosive devices of different kinds, including unexploded ordnance and booby-traps, with one source declaring that the explosives contamination in Mosul is of a previously unseen magnitude. Significant destruction of houses was also reported, while the reconstruction of the destroyed neighbourhoods of Mosul is advancing at a slow pace, due to the extent of the damage and the lack of funding by the Iraqi state. The lack of access to basic services (water, electricity, education) remains a challenge to the rural areas of the Ninewa Plains and Sinjar. The district of Sinjar is also suffering an intense contamination with unexploded ammunition and IEDs deliberately left by ISIL".

Dat het Hof van Justitie in het arrest Diakité dd. 30 januari 2014 (nr. C-285/12) heeft gesteld dat de term 'binnenlands gewapend conflict' in het kader van subsidiaire bescherming geïnterpreteerd moet worden volgens zijn gewoontelijke betekenis in alledaagse taal, nl. gewapende groeperingen die elkaar of militaire troepen van de Staat bevechten. De term 'binnenlands gewapend conflict' moet dus niet geïnterpreteerd worden naar internationaal humanitair recht.

Volgens de Kwalificatierichtlijn kan een binnenlands gewapend conflict immers enkel leiden tot toekenning van subsidiaire bescherming als er gegronde redenen bestaan dat de asielzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld zou worden aan een reëel risico op een ernstige en individuele bedreiging van zijn leven. Het Hof meent dat er bij de beoordeling van mogelijke toekenning van subsidiaire bescherming geen bijkomende voorwaarden gesteld moeten worden, zoals bijvoorbeeld de intensiteit van het gewapend conflict, het niveau van organisatie van de gewapende troepen noch de duur van het conflict.

Dat, zoals uit het hierboven aangehaalde recente landenrapport blijkt, actueel in Irak gewapende groeperingen elkaar of militaire troepen van de Staat bevechten, zodat er wel degelijk sprake is van een binnenlands gewapend conflict conform de rechtspraak van het Hof van Justitie.

Aangezien verzoeker afkomstig is uit de provincie Nineveh, waar de veiligheidssituatie één van de ergste van het ganse land is, komt verzoeker wel degelijk in aanmerking om de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen.

2.1.6.

Tenslotte is het CGVS overgegaan tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeker, zonder rekening te houden met de richtlijnen die gevolgd moeten worden in een dergelijk geval.

Immers, de intrekking van de subsidiaire bescherming is terug te vinden in artikel 16 van de Kwalificatierichtlijn 2011/95/EU dat stelt :

(...)

Dat door het CGVS niet werd aangetoond dat de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire bescherming aan verzoeker werd verleend niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet meer nodig is.

Verzoeker heeft immers aangehaald dat er in zijn regio van herkomst nog steeds aanhouden en zware gevechten plaatsvinden, net zoals voorheen wanneer hij zijn thuisland ontvluchtte.

Verweerder heeft geenszins aangetoond dat de verandering in de veiligheidssituatie in Irak fundamenteel is en van blijvende aard, noch dat er sprake is van een herstel van de bescherming.

In casu werd de mensenrechtensituatie door verweerder niet voldoende onderzocht en blijkt uit het geciteerde rapport dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst, het slachtoffer kan worden van een onmenselijke behandeling, zodat de bestreden beslissing tevens een schending inhoudt van artikel 3 EVRM."

Verzoeker voegt geen stukken toe ter staving van zijn verzoekschrift.

3. Nota met opmerkingen

Op 8 juli 2021 maakt verweerder een nota met opmerkingen over, overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet, waarin hij het gelijk van zijn beslissing herhaalt.

4. Vraag tot inlichtingen

Naar aanleiding van de vraag van de Raad overeenkomstig artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet om het betrokken vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen over te maken, maakt de verwerende partij op 27 oktober 2021 onder de hoofding "*Aanvullende nota*" het betrokken vonnis van 7 mei 2020 over.

4. Beoordeling

4.1. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk het door verzoeker geschonden geachte artikel 55/5/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet als haar juridische grondslag.

Deze wetsbepaling luidt als volgt:

"§ 2. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn; (...)"

Artikel 55/5/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet verwijst naar de uitsluitingsgronden die onder andere zijn opgenomen in het in casu toepasselijke artikel 55/4, §1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet. In

de laatstgenoemde bepaling wordt gesteld dat “(e)en vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:

(...)

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd”.

In artikel 55/5/1, § 3, van de Vreemdelingenwet wordt voorgeschreven dat de commissaris-generaal in geval van intrekking een advies moet verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet: “*Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.*”

De bestreden beslissing bestaat bijgevolg uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

4.2.1. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1°, juncto artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/4, §1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 17.1, b) van de richtlijn 2011/95/EU dat bepaalt dat een vreemdeling slechts van subsidiaire bescherming kan worden uitgesloten wanneer er ‘ernstige redenen’ zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Deze bepaling bevat een uitsluitingsgrond, die een uitzondering is en dus restrictief moet worden uitgelegd.

Het begrip “*ernstig misdrijf*” wordt in de richtlijn 2011/95/EU niet gedefinieerd en de richtlijn bevat evenmin een expliciete verwijzing naar het nationale recht ter interpretatie van dit begrip (HvJ 13 september 2018, nr. C-369/17, Shajin Ahmed t. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal, §33).

In zijn arrest Shajin Ahmed stelt het Hof van Justitie dat de gronden voor uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus vergelijkbaar zijn met de gronden voor uitsluiting van de vluchtelingenstatus (ibid., §45). De in artikel 17, lid 1, onder b) van de richtlijn 2011/95/EU neergelegde grond voor uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus heeft echter een bredere werkingssfeer. Het betreft meer algemeen een ernstig misdrijf, dus zonder dat er sprake is van beperkingen in geografische of temporele zin of met betrekking tot de aard van het misdrijf (ibid., §46-47). Net als bij de gronden voor uitsluiting van de vluchtelingenstatus is het doel van de gronden voor uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus om personen die de aan de subsidiaire beschermingsstatus verbonden bescherming onwaardig wordt bevonden van die status uit te sluiten, en om de geloofwaardigheid van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel te handhaven (ibid., §§ 43-47 en 51).

Verder heeft Hof geoordeeld dat de bevoegde autoriteit artikel 17, lid 1, onder b) enkel kan toepassen nadat de bevoegde autoriteit de haar ter kennis gebrachte specifieke feiten met betrekking tot de individuele persoon heeft onderzocht om uit te maken of er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de daden van de betrokkene onder de genoemde uitsluitingsgrond vallen. Met andere woorden, een beslissing waarbij een persoon van de subsidiaire beschermingsstatus wordt uitgesloten, moet worden voorafgegaan door een volledig onderzoek van alle omstandigheden van zijn individuele geval en kan niet automatisch worden genomen.

Uit de rechtspraak en het EASO-rapport inzake uitsluiting (EASO: “*Exclusion: Articles 12 and 17 Qualification Directive (2011/95/EU) – A Judicial Analysis*”, januari 2016) blijkt dat het ‘ernstig’ karakter van het misdrijf, dat desgevallend aanleiding kan geven tot de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus, dient te worden beoordeeld aan de hand van meerdere criteria, waaronder de aard van het gepleegde feit, de schade die werd teweegebracht, de gevolgde strafprocedure, de aard van de straf en de vraag of de meeste rechterlijke instanties het gepleegde feit ook als een ernstig misdrijf zouden aanmerken (HvJ 13 september 2018, nr. C-369/17, Shajin Ahmed t. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal, §56).

Verder wijst het Hof erop dat vergelijkbare aanbevelingen staan vermeld in het handboek met betrekking tot procedures en criteria voor de bepaling van de vluchtelingenstatus in de zin van het Verdrag van 1951 en het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 1967 (Bureau van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen (UNHCR), 1992, punten 155-157). Naar dit handboek wordt overigens ook verwezen in de memorie van toelichting bij het ontwerp dat heeft geleid tot het invoegen van artikel 55/4 in de Vreemdelingenwet (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 51-2478/001, 109).

De individuele verantwoordelijkheid voor een ernstig misdrijf moet blijken en deze vloeit in het algemeen

voort uit het feit dat de betrokkene bewust het misdrijf heeft gepleegd of er op substantiële wijze aan heeft bijgedragen. Het is niet vereist dat hij het misdrijf fysiek heeft gepleegd, het aanzetten tot, de medeplichtigheid of de deelname aan een gemeenschappelijk criminele onderneming kunnen volstaan (RvS 24 mei 2016, nr. 234.824).

4.2.2. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker, samen met twee andere beklaagden van Britse nationaliteit, op 7 mei 2020 door de correctionele rechtbank te Antwerpen schuldig werd bevonden aan mensensmokkel in de periode tussen 25 november 2019 en 28 november 2019, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel. Bovendien blijkt uit het vonnis van de correctionele rechtbank dat dit misdrijf werd gepleegd met verzwarende omstandigheden, namelijk door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de personen verkeerden en omdat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.

Bij het bepalen van de strafmaat hield de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, ieders aandeel bij deze feiten, ieders leeftijd en persoonlijkheid, zoals deze blijken uit de stukken van het strafdossier en de pleidooien ter terechtzitting en ieders strafrechtelijk verleden. Verzoeker werd vervolgens veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende 5 jaar uitgezonderd de ondergane voorhechtenis en een geldboete van 32 000 euro. Verzoeker werd tevens voor 5 jaar uit zijn rechten ontzet zoals voorzien in artikel 31 van het Strafwetboek.

Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift meermaals op dat hem slechts een voorwaardelijke straf werd opgelegd. De Raad herinnert er aan dat het Hof van Justitie heeft overwogen dat de straf die volgens het strafrecht van de betrokken lidstaat op een misdrijf is gesteld, weliswaar bijzonder belangrijk is bij de beoordeling of er sprake is van een ernstig misdrijf, maar dat de beoordeling van de ernst van het desbetreffende misdrijf niet uitsluitend mag zijn gestoeld op de straf die overeenkomstig het recht van die lidstaat op een specifiek misdrijf is gesteld (HvJ 13 september 2018, C-369/17, §§ 55 en 58). A contrario kan worden besloten dat het evenmin volstaat om naar de strafmaat te verwijzen om vervolgens te argumenteren dat een misdrijf niet ernstig is in de zin van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad merkt verder op dat de tenuitvoerlegging van de uitgesproken gevangenisstraf, ten belope van dat-gene dat de reeds ondergane voorhechtenis overschrijdt, en de opgelegde geldboete, ten belope van 24 000 euro, weliswaar werd uitgesteld maar de Raad benadrukt dat dit uitstel pas definitief wordt na afloop van de opgelegde proeftermijn, in dit geval 5 jaar (Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, BS 17 juli 1964).

Ten slotte doet het gegeven dat verzoeker werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende 5 jaar uitgezonderd de ondergane voorhechtenis geen afbreuk aan het oordeel in het vonnis van 7 mei 2020 dat de gepleegde feiten ernstig zijn, zoals hierna wordt uiteengezet. De gunstmaatregel dat verzoekers strafuitvoering werd opgeschort gedurende 5 jaar doet op zich geen enkele afbreuk aan de ernst van de door hem gepleegde feiten. Ook de afwezigheid van andere strafrechtelijke veroordelingen doet niets af aan de ernst van het misdrijf waarvoor verzoeker werd veroordeeld.

Uit de feitenvaststelling in het betrokken vonnis blijkt dat verzoeker deel uitmaakte van een Britse criminele organisatie die via Antwerpen mensen van Iraakse origine zou smokkelen naar het Verenigd Koninkrijk. De feiten vonden plaats tussen 25 november 2019 en 28 november 2019, waarbij de rechtbank ten aanzien van verzoeker, in casu *“beklaagde H.”* volgende feiten bewezen achtte:

- “- de verklaring van beklaagde A. waaruit blijkt dat bij het opzetten van de smokkelactiviteiten het plan werd opgevat om de slachtoffers van de smokkel naar Antwerpen over te brengen;*
- de verklaring van beklaagde A. waaruit blijkt dat de slachtoffers van de smokkel, hetzij minstens de vier voornoemde personen Z.M., F.O., M.H. en M.M. ook effectief naar de woonplaats van beklaagde H. zijn toegekomen;*
- de vaststellingen van de verbalisanten bij huiszoeking in de woonplaats waaruit blijkt dat ter plaatse meerdere personen hebben verbleven; de rechtbank verwijst meer bepaald naar de aangetroffen kledij, meerdere rugzakken en talrijke tandenborstels;*

- de vaststellingen in het telefoontoestel van het slachtoffer Z.M. waarin foto's werden aangetroffen van de woning van beklaagde H. en waaruit blijkt dat dit slachtoffer op 26.11.2019 (daags voor de smokkel) weldegelijk aanwezig was in de woning van beklaagde H.;
- de resultaten van het telefonie-onderzoek op het telefoontoestel van beklaagde H. waaruit blijkt dat hij op 25.11.2019 - vóór de aankomst van beklaagde A. en beklaagde M. in Antwerpen - reeds uitgebreid (10:34 minuten) telefonische contact had met het slachtoffer Z.M.;
- de vaststelling dat beklaagde H. op 27.11.2019 samen met beklaagde M. naar Gent trok zonder hiervoor een duidelijke reden te kunnen opgeven."

Op basis van de voorgaande feiten achtte de rechtbank het bewezen dat ook verzoeker "op de hoogte was van de geplande mensensmokkel en hieraan wetens en willens zijn medewerking heeft verleend".

Aldus stond voor de correctionele rechtbank verzoekers deelname aan mensenmokkel met verzwaren- de omstandigheden vast, feiten die de rechtbank ernstig achtte, nu misbruik werd gemaakt van de preciaire situatie van de slachtoffers en de mensensmokkel in het kader van een criminele organisatie gebeurde. De correctionele rechtbank stelde in het bijzonder: *"De handelingen van de beklaagden wijzen op een verminderd normbesef en een criminele ingesteldheid. Met het oog op makkelijk en snel geldgewin maken beklaagden op afschuwelijke wijze misbruik van de miserabele en preciaire verblijfstoestand van hun medemensen om deze op illegale wijze – en na betaling van aanzienlijke vergoedingen – naar het Verenigd Koninkrijk te smokkelen. Beklaagden dient een ernstig signaal te worden gegeven om hen duidelijk te maken dat hun gedragingen niet zullen worden getolereerd."*

De Raad treedt de verwerende partij overigens bij waar zij in haar nota met opmerkingen nog bemerkt dat *"mensensmokkel de openbare orde ondermijnt en de controle door de overheid op de mensen die zich op haar grondgebied bevinden bemoeilijkt. Belangrijke, nauwelijks gekende en oncontroleerbare migratiestromen worden erdoor onderhouden, met alle gevolgen die zulks meebrengt voor de openbare orde en veiligheid en zelfs voor de financiële en materiële opvangcapaciteiten van de landen van bestemming. Voorts worden de slachtoffers van mensensmokkel doorgaans in een volslagen marginaal bestaan gedropt, zonder middelen en zonder rechten. Zij zijn vaak niet bij machte om op een behoorlijke wijze in hun levensonderhoud te voorzien, waardoor ze in het illegale arbeidscircuit terechtkomen met economische uitbuiting en onmenselijke situaties tot gevolg."*

Gelet op het voorgaande, kan verzoeker niet ernstig volhouden dat het misdrijf waarvoor hij werd veroordeeld niet als "ernstig" kan worden gekwalificeerd, louter omdat er geen sprake was van materiële schade of werkelijk geleden schade, niemand gewond geraakt, noch sprake was van geweld of het gebruik van een wapen.

Waar verzoeker nog steeds betwist dat hij iets te maken had met mensenmokkel, dat het niet is aangetoond dat hij het misdrijf bewust heeft gepleegd, dat de periode van de inbreuk slechts drie dagen besloeg en dat zijn aandeel in de zaak niet werd onderzocht, verwijst de Raad nogmaals naar de kwalificatie van de inbreuk, de beoordeling van de feiten en de vaststelling van de strafmaat in het vonnis van de correctionele rechtbank van Antwerpen dat inmiddels in kracht van gewijsde is gegaan. Uit het vonnis blijkt op kenbare wijze dat de correctionele rechtbank van oordeel is dat het genoegzaam was bewezen dat verzoeker op de hoogte was van de geplande mensensmokkel en dat hij hieraan wetens en willens zijn medewerking heeft verleend. Verzoeker kan dan ook niet ernstig volhouden dat zijn individuele verantwoordelijkheid in de geplande mensensmokkel niet zou vaststaan, noch dat hij geen aandeel had in een ernstig misdrijf. Verzoeker herhaalt in deze trouwens een betoog dat hij ook in het kader van zijn persoonlijk onderhoud van 12 april 2021 naar voren haalde en waarover in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd als volgt: *"Uit uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud blijkt vooreerst dat u volhoudt dat u er door uw vrienden bent "ingeluisd" en dat u niet op de hoogte was van hun smokkelactiviteiten (CGVS2, p. 3 en 8). Dienaangaande dient er echter op gewezen dat de feiten die u ten laste werden gelegd door de Correctionele rechtbank bewezen werden geacht en tevens oordeelde de rechtbank dat u op de hoogte was van de geplande mensensmokkel en hieraan wetens en willens uw medewerking heeft verleend (Zie vonnis rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, p. 8). Het CGVS is alleszins gebonden door deze vaststellingen."*

4.2.3. Uit wat voorafgaat blijkt dat de commissaris-generaal uit de motivering en de strafmaat van het vonnis van 7 mei 2020 op goede gronden kon concluderen dat het een ernstig misdrijf betreft alsook dat verzoekers individuele verantwoordelijkheid vaststaat.

In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing verder op voldoende wijze waarom de commissaris-generaal van oordeel is dat het misdrijf waarvoor verzoeker werd veroordeeld volgens hem kan worden gekwalificeerd als ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, c) Vreemdelingenwet. Een schending van de formele motiveringsplicht blijkt niet.

Waar verzoeker stelt dat een dergelijke veroordeling, die niet minimaliseren valt, geenszins in alle redelijkheid de intrekking van een beschermingsstatus verantwoordt, en dat de overheid alle betrokken belangen moet afwegen, wijst de Raad er nog op dat in het kader van een beoordeling van de ernst van de gestelde daden en van de individuele verantwoordelijkheid van de betrokkene rekening wordt gehouden met alle omstandigheden die deze daden en de situatie van deze persoon kenmerken, zodat de commissaris-generaal geen afzonderlijke evenredigheids- of proportionaliteitstoetsing moet maken wanneer hij tot de conclusie komt dat artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet van toepassing is (zie naar analogie HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, B. en D., pt. 109).

Rekening houdend met alle omstandigheden van de zaak, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in het standpunt dat er in casu ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Verzoekers handelingen, met name deelname aan mensensmokkel met verzwarende omstandigheden, zijn geenszins te verzoenen met de humanitaire inslag van het subsidiaire beschermingsstatuut en de daaruit voortvloeiende internationale bescherming.

Deze vaststelling volstaat in beginsel om over te gaan tot intrekking van de aan verzoeker op 27 juni 2016 toegekende subsidiaire beschermingsstatus, te meer nu de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel is dat de verklaringen van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud van 12 april 2021 niet van die aard zijn om het behoud van de status te rechtvaardigen. De motieven daaromtrent worden niet betwist noch weerlegd en blijven gehandhaafd.

Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 55/5/1, § 2, 1°, iuncto artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet terecht besloten tot de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeker.

4.3. Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 57/6, eerste lid, 14° van de Vreemdelingenwet iuncto artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer de commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet worden ingetrokken op grond van artikel 55/5/1, § 1, of § 2, 1° van de Vreemdelingenwet geeft hij een advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van verzoeker in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet. Al komt dit advies voor in de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus als instrumentum, het is te onderscheiden van die beslissing als negotium. Enerzijds vormt de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus enkel een beslissing tot intrekking van die status en houdt ze geen verwijderingsmaatregel in, anderzijds gaat het advies van de commissaris-generaal slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet. Bijgevolg vormt het advies geen aanvechtbare rechts-handeling (RvS 21 januari 2020, nr. X; RvS 24 mei 2016, nr. X).

De kritiek in het verzoekschrift op de analyse in de bestreden beslissing van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa en zijn betoog dat de commissaris-generaal ten onrechte oordeelt dat de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst thans zodanig zou zijn gewijzigd dat subsidiaire bescherming niet meer nodig is, is dan ook niet dienstig.

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM, herhaalt de Raad dat in het kader van huidig beroep enkel uitspraak kan worden gedaan over de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus, en niet over de verwijdering van verzoeker, waaronder een eventuele maatregel tot gedwongen terugkeer. Verzoeker kan te gepasten tijde, met name wanneer hij desgevallend in kennis wordt gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten, door het indienen van een annulatieberoep de mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM opwerpen.

4.4. Gelet op het voorgaande, dient de intrekking van de aan verzoeker op 27 juni 2016 toegekende subsidiaire beschermingsstatus te worden bevestigd.

4.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker in een persoonlijk onderhoud de kans heeft gekregen om de redenen aan te halen waarom zijn status dient te blijven behouden. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal

verzoekers dossier op een individuele wijze heeft beoordeeld en zijn beslissing heeft genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 55/5/1, § 2, 1° juncto artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend eenen-twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES